

måske kun 4 år. Måske vil det ikke vare længe, før nogle foreslår, at blot man har været stofmisbruger i en kort årrække, skal man have ret til fri heroin.

Venstre frygter den form for glidebane og mangler samtidig en fornuftig forklaring på, hvordan afgrænsningen af de særlig hårdt belastede narkomaner skal kunne ske på en sikker og fornuftig måde.

I Venstre mener vi, at behandling og afvænnelse altid skal være det vigtigste, når vi vil hjælpe mennesker, der er endt i narkomani. Og i Venstre er vi alvorligt bange for, at en form for legalisering, som dette forslag lægger op til, vil medvirke til, at fokus fjernes fra disse væsentlige områder. Det vil hurtigt kunne blive en konsekvens af SF's forslag.

Vi føler, at det forslag, vi behandler i dag, er med til at give køb på det medmenneskelige ansvar, som narkotikapolitikken skal bygge på. Vi har en frygt for, at dette forslag kan gå hen og blive en sovepude. Man vil simpelt hen kunne forestille sig, at narkomaner, som er tæt på at leve op til kravene om at være særlig hårdt belastede, ikke vil være motiverede for at bryde med narkomanien, når de er bevidste om, at de måske kun har et helt eller et halvt år tilbage til at opnå status som særlig hårdt belastet og dermed få ret til fri heroin.

Men i Venstres gruppe er der også mange forskellige holdninger til dette forslag. Hovedparten har samme opfattelse, som jeg giver udtryk for her, og vil derfor stemme imod forslaget, men enkelte medlemmer af vores gruppe har en anden holdning og ønsker derfor at støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det, der var Venstres ordførers hovedargument, var det, der kunne betegnes som en glidebane her, lige før vinteren sætter ind, nemlig at hvis man bevæger sig fra jomfruelig jord og ud i det her, kan man så overhovedet styre det. Der synes jeg Venstre skal overveje, at vi jo allerede har forladt den jomfruelige jord. Vi anvender i dag narkotiske stoffer i smertebehandlingen. Det er formentlig også Venstres sundhedsfolk bekendt. Har det betydet nogen glidebane? Betyder dét, at vi giver morfin til smertelidende patienter på sygehuse eller til en, der ligger med en diskusprolaps, at det har bredt sig ud i alle samfundets kroge? Har Venstre overvejet dét? Og når det ikke har betydet dét på det an-

det område, hvorfor vil det så betyde det her? Det er det ene spørgsmål.

Det andet er med hensyn til, at det her skulle være legalisering af heroin. Det kan jeg slet ikke få øje på. Altså, det er det gamle skræmmebillede, vi diskuterede for 2 år siden. Jeg er modstander af legalisering af heroin. Det, vi diskuterer, er, om vi skal give det til en lille, hårdt ramt gruppe. Det er jo en ganske anden diskussion.

Og så det sidste argument. Der synes jeg det skal siges til Venstres folketingsgruppe, at det er ganske forvrøvet. Forestillingen om, at en narkoman lever et liv, hvor vedkommende siger, at hvis han bare fortsætter det her liv 1 år mere, så kvalificerer han sig til et eller andet forløb, er simpelt hen langt ude i hampen – undskyld udtrykket. Det er mennesker, der lever fra dag til dag, måske fra uge til uge. Jeg kan garantere, at alle, der har mødt en i virkelighedens verden, vil finde, at det er et helt, helt skævt argument, at man skulle planlægge 1 år frem i tiden.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

I sådan en debat som denne må man gerne sige »langt ude i hampen«, men man må ikke overskride sin taletid.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Nu er det bare sådan, at Hampen er en meget charmerende lille byovre på Vejlekanten, så det er ikke nogen skam.

Og med hensyn til glidebanen og sundhedsbehandlingen: Det, der netop sker i sundhedsbehandlingen er, at dér går man ind og foretager en behandling af en sygdom, et symptom, og man forsøger at rette op på noget, samtidig med at man løser problemet. Jeg tror personligt på, at narkomani skal kigges på som en sygdom, som man går ind og behandler, ikke ved at give det, der er årsag til sygdommen, nemlig narkotika, men ved at løse sygdomsproblemet gennem behandling og sørge for, at folk kommer ud af deres stofmisbrug.

Jeg er personligt bekymret for det her forslag. Nu skal jeg ikke gøre mig klog på Venstres sundhedsordfører generelt, men han bruger den blåstempling, der også ligger i det, nemlig at nu går vi ud og siger, at en del af det offentlige altså accepterer heroin som noget, vi udlever til folk, der er syge, til folk, der er narkomaner. Vi går ud og siger: Det her stof er altså ikke